

сия и за гарнизонитѣ. „Екзархътъ, пише съръ Хенри Уолфъ на лордъ Солзбери, ме посѣти вчера, за да ме помоли да настоя прѣдъ Васъ да приемете г. Гешова и неговия другаръ. Екзархътъ каза, че съ приемането на г. Гешова Вие ще усилите умѣрената партия, оная, която желае да си остане берлинския договоръ. Попитахъ го, дали г. Гешовъ има пълномощия. Отговори ми, че не. Г. Гешовъ е длъженъ да заяви желанието за съединение, но онова, което въ сжщностъ ще иска, е унищожението на балканскитѣ гарнизони, единъ европеецъ губернаторъ и отмѣнението на правото да влизатъ турски войски въ областъта. Забѣлѣжихъ, че послѣдното е едно ново искане. До сега ние слушахме, че спирането на балканскитѣ гарнизони и европеецътъ губернаторъ ще задоволятъ жителитѣ на областъта. Безъ да се впускамъ да разисквамъ тия двѣ искания, казахъ, че тѣ могатъ да се третиратъ отъ турцитѣ като административни работи. Послѣдното желание ще направи нужно едно измѣнение въ отговора. Екзархътъ се усмихна при тия думи и не каза вече нищо по тоя прѣдметъ. Но той се върна на първитѣ двѣ точки, като прибави една бѣлѣжка, която той досега прави нѣколко пѣти вече, а именно, че населението е въ едно много възбудено състояние, и че правоили криво, умно или безумно, ще се възпротиви на връщането на турскитѣ войски, дори и съ рискъ на изтрѣбление. Попитахъ го, каква полза ще иматъ отъ срѣщата на г. Гешова съ Васъ, ако той нѣма пълномощия да обвѣрже населението въ случай, че желанията му се изпълнятъ. Какъ можемъ да знаемъ, че какви и да било отстъпки биха произвели желаемия ефектъ? Негово Блаженство отговори, че безъ тѣхъ нѣма шансъ за миръ. Но той не може да отговаря за народъ, който, както послѣднитѣ събития доказаха, се е освободилъ отъ контрола на своитѣ водители. Послѣднитѣ желаели, щото г. Шмидъ да бжде учтиво приетъ и оставенъ да изпълни длъжността си, но желанията имъ не се уважили. Н. Блаженство си отиде, като настоя да Ви подложатъ тия негови възгледи. Отговорихъ, че считамъ за свой дългъ да съобща Вамъ обективно всичко, що чуя или видя, но ченѣмамъ инструкции да дамъ какъвто и да е отговоръ“. И подиръ тоя отговоръ, английскиятъ комисаръ свършено млѣква за гарнизонитѣ. Поне въ синята книга то